

ZYCIE POLDASIA

TYGODNIK SPOŁECZNO - GOSPODARCZY

Redakcja i Administracja: Siedlce, Piłsudskiego 6. Konto P. K. O. Nr. 65551. Właściciel konta: K.K.O. Siedlce. Na odrocenie zaznaczyć: na rachunek „Życia Podlasia”. Telefon Nr. 90.

Administracja czynna z wyjątkiem niedziel i świąt od 12—14 codziennie. Wtorki, piątki 12—15. Redaktor przyjmuje wtorki i piątki od g. 12—13.

GORZEJ CZY LEPIEJ?

Od działacza chłopskiego z woj. lubelskiego, p. Jana Zawo-
dy, otrzymujemy poniższy — nie-
zmiernie ciekawy — artykuł na te-
mat sytuacji gospodarczej molo-
rolnych.

Artykuł ten bez zmian za-
mieszcamy.

Oto pytanie, które sobie stawiamy,
gdą często zebrażamy się w naszym kół-
ku rolniczym, rozmawiamy i gorąco o
sprawach naszej gminy, naszego powia-
tu, a przede wszystkim o gospodarce
rolnej w naszym kraju. W kraju o za-
robki trudni. To prawda. Ziemi zama-
ło, a nas malarolnych coraz więcej. Na-
sze rodziny się mnożą i ziemi dla nich
brakuje, a często niema ich czem na-
karmić i przyżyć.

Obce kraje dla nas zamknięte, bo
i w nich nie lepiej, a bezrobotnych wię-
cej niż u nas. W dodatku cenie na pro-
dukty rolne są male i nie wystarczają
na dokupienie inwentarza.

Tak mówimy i jeszcze wiele naszych
bolączek wypisać. To może każdy z nas
zrobić, tylko do czego to wszystko do-
prowadzi. Zresztą pozostawmy to robo-
le naszym chłopskim politykom i polity-
kiem, którym zależy na tem, abyśmy
zatrucili wiary i nadzieje w lepszą przy-
szłość naszego losu. Bo kryzys obecny
to kryzys naszej wiary i nadziei w lep-
szą przyszłość, a ten jest stokroć gor-
szy od biedy i niedostatku. I tu, moi
bracia, przychodzi do przekonania, że
myślimy się zamało nauczyli od s.p. Mar-
szałka. Od dziecka wierzyli (On w po-
zwolenie Polski. Kiedy tej zaprzagnął, za-
czął nad tem pracować bez wytchnienia.
I zdobył ją, bo pracował z wiara, a wiary
nie odebrali Mu ani słowa, ani obcy.
Czy trzeba lepszego przykładu, co
sprawia wiara połączone z wytrwa-
łością? A cóż dopiero, gdy chodzi o ta-
ką rzecz, jak kryzys i nasze ciężkie po-
łożenie gospodarcze na wsi, które jest
przejściowe i minie tak szybko jak przy-
szłość. Historia nas uczy, że zawsze po
wielkiej wojnie przychodzi kryzys go-
spodarczy, a potem ulatnia się on jak
kama.

Tak sobie myślę jako człowiek nie-
uczony i tak mówimy między sobą. Ale
myślimy wiary nie stracili.

Nie chce chwalić rządu, bo uwa-
żamy że to niepotrzebne. Mógłbym kry-
tykować i mógłbym narzekać, ale u
ważam że niepowinno się składować.

Ale jedno jest ważne — mówić
cie: cokolwiek było, to nie możemy
tego nigdy zapomnieć, że kiedy trzeba
było szybko ratować rolnictwo, bo to-
nęło już z długów, wówczas rząd Mar-
szałka jednym zamachem wyciągnął nas
z niebezpieczeństwa i postawił na no-
gach. Uchronił nas w ten sposób przed
od licytacji, ale przed kim i torba ze-
brać, która nas czekała.

Są narzekania na ceny rolne. Słusz-
nie. Są one male. Ale czy tylko u nas?
Popatrzmy gdzieś indziej. I w tym wy-
padku trzeba mieć nadzieję, że na-
 pokrywanie cen rolniczych jest więcej
wielce milionów, niż wynosiły podatki
strunowe rolników w Polsce.

Kryzysowy, że ceny przemysłowe
są duże. Mamy na to rozwiązanie ka-
łali. Sporo z pomiędzy nich rząd już
rozwiązał. Będzie potrzeba rozwiązać
ich więcej i to nastąpi. Ale Krakowa
odrązu nie zbudowano. Nasze gospo-
darstwo państwowe jest chore. Choro-

mu nie można odrązu wlewać całej flasz-
ki lekarstwa, gdyż go w ten sposób
można wyprawić na drugi świat. Tak
nie można ratować naszego rolnictwa.
Ziemi mamy zamało. Słusznie. Gospo-
darstw malarolnych jest w kraju naj-
więcej i one są kręgosłupem naszego
rolnictwa. Rząd o tem wie bardzo do-
brze i zajął się nimi najwięcej. Nietyl-
ko opłacił swój program, obejmujący na-
stawienie tych gospodarstw na produ-
kcję hodowlaną i t. d., ale już na ten rok

POWAŻNE OSIĄGNIĘCIA.

Komisja budżetowa Sejmu ukoń-
czyła swe prace i wyniki ich przedło-
żyła Senatowi. Już dzięki połowie
lutego sprawozdania komisji o przebie-
gu częściach preliminarza budżeto-
wego Państwa wejda na porządek dzien-
ny plenarnych obrad Sejmu. Zosta-
ły już zakończona znaczna część prac
Sejmu nad budżetem.

Trzeba przyznać, że ten etap pracy
komisji budżetowej był śledzony ze
szczególną uwagą opinii publicznej. Nie
dziwnego. Po pierwsze — przebieg i
wyniki prac komisji budżetowej dają w
wielkiej mierze obraz rzeczywistości
gospodarczej kraju, zarysowują plany
działalności gospodarczej i finansowej
Państwa, odbijają problemy i zagadnie-
nia życia polskiego, wreszcie przesuwa-
ją przed naszymi oczyma wysiłki i osią-
gnięcia rządu i społeczeństwa w osią-
gnięciu roku budżetowego. Krótko mówią-
c — dają bilans prac dokonanych, oraz ze-
stawienie zamierzeń na rok przyszły.

To jednak nie wszystko. Szczególną
uwagę opinii przykładały prace komisji
budżetowej z tego przedewszystkiem
względem, że skład nowego Sejmu, powo-
łanego do życia nowym prawem wybor-
czym, miał zdać egzamin swej przydat-
ności, rozumienia ducha nowej konstytu-
cji i zadań Sejmu w nowej rzeczy-
wistości politycznej. Miał zdać egzami-
n — w porównaniu do prac sejmów
poprzednich, zorganizowanych zupełnie
od obecnego odmiennie.

Temu też przypisać należy, że
prasa, nawet prasa opozycyjna, która
razem nie uznaje tego Sejmu, praco-
budżetowym poświęciła sporo miejsca,
dość szczegółowo podając poszczególne
głosy posłów, przemawiających na
komisji.

Temu też wypadł ten egzamin?
Sądząc, że słuszne jest powziąć
tej odpowiedzi na te obrad nad budżet-
em. W tych właśnie sprawach bowiem
przelamywać się musi i spłykać in-
teresy całości z interesem grup, klas
i terytorjów w ogniu rzeczywistych
wzajemnych pretensji i możliwości.

Płk. Walery Stawek, mówiąc o roli
nowego Sejmu, powiedział: „Wszelka
ustawa... stanowi tylko ogólne normy
regulacyjne, a żywy człowiek je wypeł-
nia. Wnosi on nietylko swoje umiejęt-
ności i swoją pracę, ale także i swoje
oblicze moralne”.

Łatwiej zarówno to oblicze moralne,
jak i wywypuklenie interesów całości na-
rodu z uwzględnieniem interesów po-
dyktujących ziem, znalazły pełny wyraz
w dyskusjach komisji budżetowej.

Trudno zaprzeczyć, że główną
cechą prac nowych posłów w komisji
była atmosfera szczerości i otwartego
wypowiedzenia się. Były pośród gło-

sił ostre, nawet gwałtowne w krytyce,
były spokojne a iwarde stwierdzenia.
Nie obawiano się używać wyrazliwych
dla zobowiązania i społecznej.
Zmierzano się z szkodliwymi, ha-
mować zbyt optymizm, słusze kolora-
tury prawdy. Nie brakło i starc,
ścierania się opinii i poglądów, oczy-
wiście ujawnia się czasem i naiwność,
czasem wąskość zagadnienia. Ale
wszystko to — przynajmniej — musi każdy
nieustraszony obserwator — loczyło się
założony w widocznej atmosferze troski
o dobro Państwa, o szarmonizowanie
interesów i spraw części z całością.
Rozważane zagadnienia i proponowane
rozwiązania były z miejsca kontro-
wane z możliwościami i realizmem, z
warunkami życia ludności poszczegół-
nych ziem, oraz nakazami przyszłości
Polski.

Przedewszystkiem zaś nie sposób
nie podkreślić zamienionego faktu: opinie
poszczególnych posłów, nie zostały na
sobie piętna czysto politycznego. Daren-
nie szukałbyś w wystąpieniach daw-
niej tak powściągliwych, że prawie ob-
wijających „zasadniczych stanowisk”.
Wydaje się, że „réalité des choses”, o
które tyle zawsze mówił Marszałek
Piłsudski, wkroczyła zwycięsko do na-
szych izb Ustawodawczych. Niepotrzeb-
nym też okazało się stosowanie rygorów
regulaminowych, tak częstych w sejmach
poprzednich. Jest to wprawdzie duża
zasługa wytrawnego parlamentarzysty
i przewodniczącego, jakim jest prezes
Izby, ale przynajmniej to trzeba, że po-
słowie nie dawali zbyteknych powodów
do przywołania ich do porządku.

Okazuje się, że miał raczej płk.
Stawek, gdyż mówił po ostatnich wy-
bora.

„Wadze ustawy i regulaminy nie
pomogą, jeśli nowobranni zespół
Izb nie zdołają się na duży i twardy
wyśitek oderwania się od natóg daw-
nych sejmów, jeśli nie wytworzą oby-
czajów wyższych i nie uczynią ich re-
gulami rzeczywistości, obowiązującymi
dla wszystkich. Tak samo w Izbach
Ustawodawczych, jak i w trybie przy-
wotnym każdy ma przed sobą do wyboru
czemu z dwójga: albo radykalnie zerwać
z cieniem, co deprawuje, albo stopniowo
deprawację ulewać”.

Wydaje się, że natogi dawnych
sejmów jednokrotnie już nie będą. Nie
okazują do nich nabożeństwa nowe
Izby. Raczce zerwały z zasadą rekla-
mowania siebie, młócenia pustej słomy,
uprawiania demagogii, wprowadzając na
ich miejsce otwartość, rzetelność i pra-
wiciwość.

Nie jest to jeszcze zrobione na
100 proc. Może nawet i nie na 75 proc. —

zarazem, co daj Boże jaknajprędzej. Ale
wszystkie wysiłki rządu, to dopiero jed-
na strona całej sprawy. I tu trzeba coś
o sobie, o nas samych powiedzieć.

Jak już na początku powiedziałem,
wieś polska zaraziła się przeważnie kry-
zysem malarolnym. Straciła wiele ze swej
wiary we własne siły i patriotę, kto ją
zdźwignie i kto za nią zrobi. Tymcza-
sem praca rządu bez pomocy całego rol-
nictwa nie może się przedko i dobrze
udać. I to jest najważniejsze, o czem
nie chcemy pamiętać. Weźmy parę przy-
kładów z naszego województwa, a choć-
by z naszego powiatu. I tak. Gdy za
zboże są male. To prawda. Po gniac-
kach i wioskach kręcą się liczni kupcy
i handlarze prywatni i robią na tem dobre
interesy, placąc za zboże mniej od Jed-
nego, dwa, a nawet i cztery złote, niż płaci
gdzindziej spódnictwa rolnicza. Zama-
lił więc narzekać i lamentować, le-
piej założyć spółdzielnię i bronić się
przed handlarzami. Myślimy to dawno
zrobili w naszej gminie i, dobrześmy
wyszli na tem, a że z tego powodu przy-
wiał handel narzeka, to nas ani ziemi,
ani tez grzecz.

Widnomo, że malarolni produkują
najwięcej nabiału, drobiu i nierozogacziny.
Jak wygląda organizacja tych pro-
duktów? Pożal się Boże! W nijednym
miejscu aż dusza się raduje, gdy się wi-
dzi naszych chłopów pracujących dziel-
nie w tym kierunku. Ci są zadowoleni
i nie boją się kryzysu. Gdzindziej wi-
dzi się zastoi, a różne przybłędy kręcą
się po wsiach i placą grosze za produk-
ty nasze.

Mógłbym wyliczyć cały szereg wie-
sk z naszego województwa, które cze-
kają na pracę i pomoc w tej sprawie od
innych, a same nie mogą się zdobyć na
wytrwałą pracę.

To samo mógłbym powiedzieć o na-
szym przemysle ludowym, który tak
pięknie się rozwija w innych krajach
rolniczych, gdzie malarolni mają z tego
ogromne dochody.

Cokolwiek zatem mówi się o na-
szem ciężkim położeniu i o pomocy,
której oczekujemy ze strony rządu, to
trzeba pamiętać, że bez wspólnej pracy
rolnictwa z rządem nie zdołamy
szybkiej poprawy. Środki pieniężne Skar-
bu są bardzo ograniczone. Społeczeństwo
jest za biedne, aby płacić ponad siły.
Rząd to rozumie, ale i my musimy
zrozumieć, że pomoc rządu musi się ogra-
niczyć do rzeczy najważniejszych, a ciągiła
i szara robota dla zorganizowania na-
szej produkcji, naszego handlu i unie-
cziwego wykorzystania czasu na wsi, to
nie rząd się zajmie, to my musimy się
zająć. Tak zrobili chłopcy w Czecho-
wacji, tak zrobili w Niemczech i to sa-
mo my musimy zrobić. Wtenczas szę-
wnością nie będzie gorzej, lecz będzie
lepiej. Tak myślimy i tak się spodziewa-
my.

Jan Zawoda z Lubelskiego

Parlament ten jednak jest jeszcze młody
i wielu zasiada w nim ludzi, po raz
pierwszy obujących z ławą poselską
lub krzesłem senatorskim. Starci jednak
jest niezły i możemy się spodziewać, że
im dłużej, a tym bardziej będziemy
się zbliżać do ideału. W każdym
razie czasy, o których przysłówie
lacińskie mówi, że „jeden głupi nie
potrafi więcej zaprzeczyć, niż sto filo-
zofów udowodnić”, są już prawie prze-
życie. Otu letom parlamentarnym życzy-
my tego ze szczerą serca.

Dwadzieścia lat w służbie wiedzy i życia.

Uwaga społeczeństwa rzadko słysza się wokół poczynan młodzieży akademickiej. Życie jej bowiem zamyka się zwykle w murach uczelni, a poza uczelniami jedynie w ramach wstępnego i wtórnego nauczycielskiej organizacji tak, że słabie jest tylko przenikanie ich na zewnątrz.

Tylko Warszawskie Kole Medyków może nam przywziąć, że prawie stało się na usługach wszystkich. Albo że tematów jest tak wiele, że nie sposób przychodzić na party? Tak, z medykami. Udzie się najlepiej zabawić? Na święticy Medyków. Dokąd wybieracie się na lato? — Na obóz medyków oczywiście.

A sami medycy, członkowie Kola nacieszają się nie mogą, mając instytucyjną, gdzie zawsze znajdzie pomoc i opiekę naukową. Zawsze liczą młodość, że w niedoli ostatniej znajdą się dla nich bezpłatny udział, bezwarunkowa zapomoga, stypendium mieszkaniowe lub odzieżowe. To właśnie, czego tak bardzo potrzebują młodemu naukowcowi, tracącemu przez głód i brak swawilnia życiowych i naukowych.

Gdy przed 20 laty tworzone zostały dzisiejszej Organizacji, było to skromne kolko naukowe, które chciało nieść pomoc w zdobywaniu wiedzy młodym adeptom sztuki lekarskiej. Rychło jednak zaczęło się stać, że Kolo nie tylko było nie widoków rozwoju, gdyż wymagania życiowe innym polityką korytem i części obiad większą stanową pomoc, niż stoty podręczników w czynie. Od zrozmienienia tej konieczności był już krok tylko do przekształcenia Słowiarzyszenia na organizację samopomocową.

Dzisiaj Kole Medyków posiada własną rozbudowaną akcję samopomocową. Wydaje obiady we własnej kuchni, poprowadzić w znalezieniu pracy, posiada księgarnię z własnymi podręcznikami. Poszło światem dalej, gdyż stowy samopomocowości okazały się za cienne dla jego rachunku. W działalności Kola niebrak i akcji społecznej. Kole Medyków stoi na straży zdrowia młodzieży akademickiej przez organizowanie obozów letnich, półroczników dla zagrożonych gruźlicą i porad w przychodni.

Wytyrała do kontakt z ogólną młodzieżą nie tylko w kraju, ale i zagranicą, gdzie Kole Warszawskie jest bardzo popularne w świecie medycznym, wymienianym corocznie z Kolem letnie praktyki.

Powześnie zainteresowaniem pracami Kola stworzyło konieczność założenia własnego pisma „Wiadomości Medycznych”, na lamach którego odzwierciedlać się miały najciekawsze wypadki i sercach młodzieży medycznej.

Każdy człowiek, każda społeczność ma swoje wielkie dni. I Kole je ma. Złożyły się na nie przypadające właśnie uroczystości XX-lecia Kola i moment otwarcia Domu Medyków im. Marszałka J. Piłsudskiego.

Dom ten, którego potrzebę zrozumiano w czasie tułaczki po ciasnnych lokalach, stanął wreszcie po latach mozolnej walki z trudnościami, wznieziony wspólnym wysiłkiem młodzieży i starostwa państwa. Własny dom pozwolił na skompletowanie akcji wychowawczej nad młodem pokoleniem lekarzów. Podstawą tej pracy będzie wcielanie w czyn ideał, zostawionych w spuściznie po Wielkim Zmarłym, którego imię wyryto na frontonie gmachu.

Swietnie, że uroczystości Kole Medyków organizuje jednoczenie, jako Akademicki Dzień Przeciwużdrzycielny, jak i uwiecznienie akcji społecznej i dla zadokumentowania, że w nowej sędziwej działalności zawsze stać będzie na straży zdrowia młodzieży.

W dniu 22 lutego, gdy Kole staje na proźemie 2-go i 3-go dziesiątki lat swego istnienia, służbie wszystkim, że tak: dotąd, tak i w przyszłości spożytkujmy swe sily dla dobra Ojczyzny i bliźnich.

Program uroczystości jubileuszowych Warszawskiego Kole Medyków w dniu 22 lutego 1936 r. przedstawia się następująco:

- Godz 10 — Msza Święta w kościele PP. Wiryli w Warszawie.
- Godz 11.10 — Złożenie wienca na Grabie Nieznanego Żołnierza.
- Godz 12.30 — Otwarcie Domu Medyków im. Marszałka J. Piłsudskiego przez Prezydentową Marię Mościcką.
- Godz 12.45 — Posiedzenie Domu Medyków im. Marszałka J. Piłsudskiego.
- Godz 12.45 — Świecenie 22-lecia Kole Medyków S. S. M. U. J. P.

Obywatele Wolni Ojczyzny!

Jesli budujecie jej przyszlosc — to nie umowniecie jej przyszlosci bez polskiej na swiat ekspansji.

Swiat zarasta sie, przestrzenie maleja. Nie jestesmy — za granicami — przezbitymi, ani za morzami siegziobnemi. Zreszta glog lakich i morz w naszej epoce niema. Swiat zyjemyden tempem. Ten pulis swiata jest pulsem Polski. Wszystko, co sie goziolowolwie dzieje, zaczyna o byl wielkiego panstwa, jakiego jest Polska.

Obywatele! Na tym swiecie lak ty sieczniemi niemi z nami wzajnymy, mieszka osiem milionow Polakow. Inni mieszkaja na swojej ziemi, choc w emigracjone panstwie, inni znajdujacy sie na emigracji. Ale wszystkich hecy przemozwa wielka milosci dla kraju polowidca, ktora jest miloscią dla własnego jestestwa.

Panstwo Polskie ma poslow w pieciu czesciach swiata. Niechże mi posluje osiem milionow nasy.

Szcola polska, kursy polskie, ksiadzka polska, slowo polskie — to sa le skry, ktore wzniecajacy plomien polskosci.

W tym roku przystepujemy po raz szosty do dorocznej sluzciowej zbiorki na rzecz Funduszu Szkolnictwa Polskiego Zagranicą.

Przez ubiegly piety lak dala ona w swoim wyniku: w 1931 r. — 205.000 zl., w 1932 r. — 306.000 zl., w 1933 r. 359.000 zl., 1934 r. — 428.000 zl., w 1935 r. — 909.000 zl.

Oliarnosc Wassa, Obywatele, wzrastala z rokiem kazdym, wraz ze wzrastaniem zrozumienia, że w imieniu dla Polakow na obczyźnie, to nie filantropia, a budowanie swiatlowatego znaczenia Polski.

Razem zebraliśmy 2.207.000 złotych. Otwieramy zbiorkę 1936 r.

Warszawa, styczn 1936 r.

Główny Komitet Zbiorki na Fundusz Szkolnictwa Polskiego Zagranicą 1936 r.

Powolanie nowych wladz Funduszu Obronny Morskiej.

W dniu 10. II. 1936 r. odbylo się w Kasynie Garnizonowym w Lublinie Zebranie Obywatelskie, poswiecone zbiorkie na Fundusz Obronny Morskiej w obecności licznego zgromadzonego przedstawicieli wladz i organizacji.

Przy zagaieniu przez Zarzadu Okregu pul. dypl. S. Iwanowskiego objal przewodnictwem p. Prezes Sadu Okregowego K. Skotnicki.

Nastepnie zložone zostalo obszernie sprawozdanie z wyników zbiorki przez Sekcje Okregowej Obronny Morskiej. Du chwili obecni w tenierze wojewodzinstwo lubelskiego zebrano na ten cel 247.192,34 zl. przyczem w ciagu ostatnich kilku miesiacy drugiego roku zbiorki 62.019,07 zl.

Na podkreślenie zaslugiote dzialalnosci Komisji Finansowej F. O. M. w miescie Lublinie, obecni wojewodzinstwo p. wicewojewody Dwulskiego i dyr. WL Wolskiego oraz Sekcji Obwodowych w Siedlckach pod przewodnictwem dyr. K. Guzika, w Lubartowie — mec. S. Kowalskiego, Chelmie — Prof. J. Szybowicza, Zamostku — prof. K. Korwina i inni.

Z koleji referat p. t. „W szesnastu rocznicę” wyglosil inż. Stefan Swędowski — wiceprezes swiatlowego Związku Polakow — delegat z ramienia Zarzadu Glównego L. M. K.

Nastepnie zebrani dokonali wyboru Komitetu Honorowego Zbiorki, w sklad ktorego wlozeli: dr. Jozef Rozniczki — wojewoda lubelski, J. E. Ks. dr. Marian Fulman-Biskup lubelski, J. E. Ks. dr. Henryk Przedeckizki-Biskup Podkaski, Gen. W. Mieczyslaw Smarowski-Dowdca Ok. K. II. Bolezlaw Jan. dyr. Stefan Sadu Apelacyjnego, Stanislaw Lewicki-Kurator Okregu Szkolnego, inż. Wladyslaw Roginski-Prezes Okregowej Dyrekcji P. K. P., Felician Lechnicki-Prezes Izby Rolniczej, Michal Michewiczki-Prezes Izby Przemyslowej, Mieczyslaw Chodorowski-Prezes Izby Rzemieslniczej, Dr. Waclaw Drodz-Dyrektor, inż. Leskieskie, Mec. Stanislaw Kalinowski-Dzielnicy Rady adwokackiej, J. M. Ks. dr. Antoni Szymanski-Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lub., pulk. dyr. Stefan Iwanowski-Prezes Okregu Lubelskiego Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

Do sekcji Okregowej Obronny Morskiej powolano na Przewodniczącego Dr. T. Kwasiaka-Dyr. Izby Skarbowej, na wiceprzewodniczącego: nac. Szarynowskie-

Wszystkim tym, którzy w dniach ciężkiej załoby po stracie ukochanego męża i ojca naszego

S. J. P.

ZYGMUNTA KOMOROWSKIEGO

okazali nam wielką życzliwość, a w szczególności Wielcebnym Ks. Ks. Kapelanowi W. P. Jezniewskiemu, Proboszczowi Mioduszewskiemu, oraz p. Leonowi Bienko składają serdeczne „Bóg zapłać”.

ŻONA I DZIECI.

Obecnie wlepiujemy w nowy rok zbiorkę z hasłem: „WSZYSCY SKŁADAJMY OFIARY NA FUNDUSZ OBRONY MORSKIEJ”.

Nie apelujemy o duże ofiary, lecz zwracamy się o sumy groszowe, lecz stała dalki na budowę okręgow wojennych. Zwracamy się do wszystkich bez wyjątku, każdy bowiem ma prawo i obowiązek przyczynić się w miarę sil i możliwości do rozbudowy polskiej floty wojennej.

Groszowy znaczek F. O. M. u nich będzie dla każdego świadectwem, że swój obowiązek spełnia. W r. 1936 musimy zebrać z terenu woi. lubelskiego 100.000 zł!

Zasilanie ozimim.

Powodem spadku plonów zób chlebnych jest w pierwszym rzędzie brak azotu w glebie. Bowiem azot jest składnikiem pokarmowym bardzo ruchliwym, dlatego on bardzo szybko ucieka z ziemi, jak i ułanianiu się w powietrze, a że większość gleb naszych cierpi na jego niedostatek, nie więc dziwnego, że rośliny uprawne, a w rich rzadziej oziminy, nie znajdują go w roli tyle, ile potrzebują do wzrostu i owocowania.

Jesli nawóz gospodarz zaprzatzył oziminy w azot, przed siewem, to odmierzył go zwykle tylko tyle, ile potrzeba na pokrycie zapotrzebowania jesteniowego. Skoro na wiosnę obudza się oziminy, to z życia po spoczynku zimowym, muszą znaleźć w glebie tyle azotu, ile potrzeba im do normalnego rozwoju, w przeciwnym bowiem razie grozi to spadkiem plonu.

Dzięki azotowi krzewią się zioła liściaste, które nie ulega zachwaszczeniu, nie-zielonej barwy, a dzięki temu roślina gromadzi więcej mączki i wypełnia nią ziarno. Pod wpływem nawożenia azotowego wzrasta zarówno plon ziarna, jak i słomy, a dzięki dobremu zawiarciu ziarna, roślina nie ulega zachwaszczeniu. Zioła zasłone azotem pozostawiają więcej resztek pozostawiają, które po przegraniu wpływają dodatnio na plon roślin następných.

Do normalnego zasilania ozimim najdaje się salitrak lub saletra wapniowa, zastosowane w ilości 80—120 kg na hektar, jak najwcześniej na wiosnę, zaraz po ruszeniu zób.

Sukcesność nawożenia azotowego jest tem większa, im wcześniej na wiosnę dostarczymy ozimom azotu. Pamiętajcie też, że od chwili strzelenia, zdielnie słabnie pobieranie pokarmów przez rośliny i że azot dodany po tym czasie podnosi w większym stopniu sprzet słomy, a już w mniejszym stopniu zbiór ziarna.

Przy wiosennym nawożeniu zób azotem obowiazują zasady: Dwa razy dalki, jedno przed wiosną.

Czasem oziminy w ciągu jejienii lub zimy od chorób, szkodników albo mrozów. W podobnych wypadkach, celem nawożenia azotowego będzie netylko zapotrzebienie zoba w pami, ale i wyrównanie ziódek wyradzonych przez niesprzyjające warunki. Wtedy należy wybrac nawóz, zawierający azot w formie natychmiast dostępną dla roślin. Nawozem tym będzie tylko saletra wapniowa.

Dla saletry wapniowej na hektar wynosi 80—150 kg, zależnie od stopnia ułozdzenia, a skutec nawożenia jest tem lepszy, im wcześniej otrzymana ozimina saletre.

Inż. M. J.

Do odebrania złoty fałszacek.

W komisariacie Policji Państwowej w Siedlcku znajduje się złoty fałszacek, pochodzący prawdopodobnie z kradzieży.

Kącik radiowy.

Radiowy program rolniczy od 16. II, do 22. II, 1936 r.

W niedzielę dnia 16 lutego o godzinie 9.03 jak zwykle wszystkie rozgłoszenie Polskiego Radia transmisyja z Warszawy popularna „Czaszka rolnicza” w opracowaniu Stanisława Jagielly.

Popołudniu w „Godzinie rolnika” o godz. 15-iej p. Stanisław Prus-Wisniewski w „Przeglądzie rynków produktów rolnych” omówi ceny, jakie uzyskali rolnicy za swe produkty w ostatnim tygodniu, oraz scharakteryzuje ogólną sytuację gospodarstwa w rlnictwie.

O godz. 15.15 p. Józef Zdzienicki wygłosi pogadankę p.t. „od czego zacząć poprawę w gospodarstwie”. Prelegent omówi kilka istotnych zmian, jakie winni wprowadzić rolnicy dla polepszenia stanu swoich gospodarstw, zarówno w uprawie i nawożeniu, jak i wzmianowaniu zasiewów. Omawiana pogadanka jak wiadomo została przeniesiona z dnia 26 stycznia.

O godz. 15.45 przemówi do rolników popularny prelegent-gawędziarz, prof. Stefan Biedrzycki. Gawęde na aktualny temat transmitować będą wszystkie rozgłoszenie Polskiego Radia.

W tygodniu bieżącym na program audycji dla wsi złożą się następujące pogadanki: w poniedziałek — zamiast dotychczas nadawanej „Skrzynki rolniczej” została na wtorek, p. Józef Platek wygłosi „Wiedomości rolnicze”, we wtorek „Skrzynka rolnicza” w opracowaniu inż. Waclawa Tarkowskiego, w środę — „Wzwanic” — feljton prawnopolepszy w opracowaniu p. Jadwigi Zielenickiej, w czwartek — „Przyzobdabiamy siedziaby roślinami” pogadanka w opracowaniu prod. Edmunda Jenkowskiego, w piątek — „Skrzynka rolnicza” w opracowaniu inż. Waclawa Tarkowskiego, w sobotę — „Przegląd wydawnictw rolniczych” — wygłosi p. Tadeusz Sawicki.

Rola naukowictwa w dziele radjofonizacji kraju.

Rok ubiegły, to rok potężnego wzrostu i rozwoju radjofonii polskiej. W nie jednej izbie rolniczej, w nie jednej placówce wiejskiej zawitało żywe, piękne słowo niesione na falach eteru. Społeczeństwo zrozumiało wreszcie, że z zagadnieniem radjofonizacji kraju łączą się zagadnienie jedno z najważniejszych—osiągnięcia kultury, a co za tym idzie — zagadnienie lepszego bytu.

Resumując dotychczasowe wyniki propagandy radja w Polsce, powinno całe społeczeństwo w rubryce swoich obowiązków zapisać jeszcze jeden — dalszą szeroko pojętą i niestrudzoną radjofonizację całego kraju.

Wielką rolę w tej sprawie może odegrać polskie naukowictwo, które posiada olbrzymie i nieograniczone możliwości.

Naukowictwo nasze rozumie wagę zagadnienia radjofonizacji kraju doskonale, a może o tem powiedzieć chociażby zeszytowa akcja podjęta przez Związek Naukowictwa Polskiego, akcja polegająca na zaporytowaniu szkół w radjodjurnikach. Należałoby obecnie pomyśleć nad tem, aby tego rodzaju przykłady wysiłku naukowictwa zorganizowane zostały w stałą akcję, która niezaprzeczalnie dałaby ogromne wyniki.

Jest wiadomym, że wielu naukowców, w czasie konferencji rodzicielskich, organizuje t. zw. „chwilki radiowe”, „pokazy” audycji radiowych, które niejednokrotnie dają nadsłouchiwane wyniki. Dobrze byłoby, gdyby przy okazji urządzanych przez koleż. naukowców wieczornic, recznie, paranków szkolnych wykorzystywano okoliczności audycje radiowe, przyczem możnaby wtedy prze-

wodzący pogawędki propagujące wartości, jakie przynosi radio.

Pracę i wysiłki społeczne naukowca polskiego, skierowane na tory propagowania radja wśród społeczeństwa, z którym się tak blisko styka, mogą wydać najbardziej pożądane i owocne wyniki zarówno, jeżeli chodzi o szerokie rzesze społeczne, jak i Państwo.

Nad tą, tak ważną rolą polskiego naukowictwa w niesieniu kultury, oświaty, godziwej rozrywki nietylko z racji swego zawodu, ale i z podjęcia akcji pod hasłem „radio w każdym domu” powinni zastanowić się i ustalić w tej sprawie jakie zorganizowaną akcję nietylko sami naukowcy i działacze społeczni, ale przedewszystkiem powinny w tej akcji przyjąć naukowictwo z pomocą — władze szkolne.

Be akcja radjofonizacji kraju, to naprawdę wielka, piękna i pożyteczna praca.

Repertuar kin „Światowid”
„SEN NOCY LETNIEJ”
„BAJKA”
„W SIÓDMYM NIEBIE”

Ogłoszenie o przetargu ofertowym.

Wydział Powiatowy w Siedlcach ogłasza niniejszem przetarg ofertowy na dostawę na miejsce budowy drzewa budowlanego na budowę parkanu przez teren koszar w ogólnej ilości 101 m³ w/g niżej podanej specyfikacji:

- 1) słupów dębowych o średnicy 15 cm długości 3.00 m. sztuk 350.
- 2) rygli sosnowych o wys. 7 cm. x 14 cm., o dług. 3.50 m. sztuk 700, ostry kant.
- 3) desek sosnowych 1 caldług. 2.00 m. m³ 60.00 (ostry kant i deski zdrowe).
- 4) deski sosnowe 3/4 ostry kant 2400 m. b. po 10 cm. szerokości.

Termin dostawy do dnia i marca 1936 r.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „oferta na budowę parkanu przez teren koszar” składać należy w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego w Siedlcach w godzinach urzędowych do dn. 24 lutego 1936 r., w którym to dniu o godzinie 12-iej nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu i wyboru dostawcy niezależnie od wyników przetargu ustnego.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego (—) inż. Pohoski
Przewodniczący Wydziału Powiatowego Starosta Powiatowy (—) Guliński

Ogłoszenie o przetargu ofertowym.

Wydział Powiatowy w Siedlcach ogłasza niniejszem przetarg ofertowy na wykonanie 400 sztuk krosztyln z kątowników o wymiarach ramion 40x40 mm. długości 50 cm. z 2 otworami do przybicia, oraz 2 zacięciami do umocowania drutu, z terminem dostawy do dnia 5 marca 1936 r.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę krosztyln” składać należy w biurze Powiatowego Zarządu Drogowego w Siedlcach w godzinach urzędowych do dn. 24 lutego 36 r. w którym to dniu o godz. 13-iej nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu i wyboru dostawcy niezależnie od wyników przetargu i zaferowanych cen, jak również po otwarciu ofert przeprowadzenia przetargu ustnego.

Kierownik Powiatowego Zarządu Drogowego (—) inż. Pohoski
Przewodniczący Wydziału Powiatowego Starosta Powiatowy (—) Guliński

AFISZE DRUKI WIELOBARWNE

TO WYŁĄCZNA SPECJALNOŚĆ

NOWOZAŁOŻONEJ
CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

DRUKARNI POLSKIEJ

Z. POKRZYWIŃSKIEGO

SIEDLCE, PUŁASKIEGO 9.

TELEFON 3. P.K.O. 63.302.

PRECYZJA
WYKONANIA
BOGATY ZASÓB
NOWOCZESNYCH
CZCIONEK

PODLASKA DRUKARNIA UDZIAŁOWA

Wobec rozszerzanych pogłosek, jakoby spółka z ogr. odp. SIEDLCE — KILIŃSKIEGO 25 miała znajdując się w likwidacji, oświadczamy, że jak dotychczas, przyjmujemy i wykonujemy wszelkie druki w zakresie drukarstwa wchodzące po rewelacyjnie niskich cenach przy estetycznym wykonaniu
SPECJALNOŚĆ DRUKI AKCYDENSOWE AFISZE JEDNO I WIELOBARWNE ZARZĄD

DR. WACŁAW GOSIĘCKI choroby wewnętrzne — trzmięzniczo — płucno — Siedlce, ul. Piłsudskiego 50, telefon 316.

DR. LOEBEL Dyrektor Szpitala Żydowskiego, specjalista chorób kobiecych i akuszer przeprowadził się na ulicę Piłsudskiego 61, 1 piętro, tel. 73

TADEUSZ KACZKO Lekarz - dentysta. Siedlce, Sienkiewicza 33, telefon 118. Przy gabinecie pracownia zębów sztucznych.

DR. SZ. SZWARC Choroby wewnętrzne i dzieci. Siedlce, 1-go Maja 24, tel. 77. Przyjmuje od 12 — 2 i od 5 — 7 po poł.

DR. MED. MAKSYMILIAN SCHLEICHER specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Siedlce, ul. Kilińskiego Nr. 24, przyjmuje od 9 — 12 i 4 — 6, w niedziele i święta od 10 — 12.

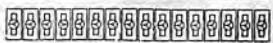
OKULISTA Dr. Lucjan Weingott z Warszawy przyjmuje chorych na oczy w Siedlcach, ulica Kilińskiego 14 we wtorki i piątki od godz. 11 — 2 p. p.

DR. S. TENENBAUM Siedlce, ul. Sienkiewicza 14, tel. 278. Specjalność: choroby kobiece i wewnątrzne. **Po dłuższej specjalizacji w szpitalu Św. Łazarza w Warszawie leczę choroby weneryczne.**

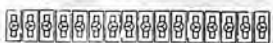
NUMERY EMALJOWANE do mieszkań i domów, oraz tabliczek do klatek schodowych poleca firma „GLOBUS” Siedlce, Piłsudskiego 26.

Angielskiego, francuskiego i niemieckiego

wyucza szybko i tanio dyplomowany specjalista z wykształceniem uniwersyteckim. — Siedlce, ulica Piłsudskiego 30, m. 7 (parter)

PRZEZ REKLAMĘ DO BOGACTWA!

Warunki prenumeraty: Rocznie 8 zł., półrocznie 4 zł., kwartalnie 2 zł.

Ogłoszenia: Cała strona 200 zł. Drobne — 10 gr. za wyraz w wierszu jednosłupowym. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Redakcja rękopisów nie zwraca.